

T.C.
İSTANBUL
CUMHURİYET BAŞSAVCILIĞI

Soruşturma No : 2010/23967

İFADE TUTANAĞI

Müşteki Ü. S.

Müştekiye CMK . M. 234. Uyarınca; delillerin toplanmasını isteme, soruşturmanın gizlilik ve amacını bozmamak koşuluyla Cumhuriyet Savcısından belge örneği isteme, vekili yoksa baro tarafından kendisine bir avukat görevlendirilmesini isteme, 153. Md. Ye uygun olmak koşuluyla vekili aracılığı ile soruşturma belgelerini ve el konulan ve muhafazaya alınan eşyayı inceletme, Cumhuriyet Savcısının, kovuşturmaya yer olmadığı yönündeki kararına kanunda ayazılı usule göre itiraz hakkını kullanma hakları hatırlatılıp açıklandı.

Müşteki haklarını anladığını , kendi avukatım AV. LEYLA DEMİR - 27227 Huzurunda ifadesini vereceğini beyan etmekte, müştekiden olayla ilgili şikayet ve delilleri soruldu;

SORULDU : Biz Mavi Marmara isimli gemi ile Gazze'ye insani yardım götürmek için annem ile yola çıkmıştık. Bildiğim kadarıyla 5 tane de yük gemisi ile birlikte Gazze'ye gidiyorduk. Bu gemilerle Kıbrıs açıklarında buluştuk. Bir gemi arıza yapmıştı ve onu beklemeden yola çıktık.Diğer gemiler ağırlıklı yük gemileri idi ve içlerinde insani yardım malzemeleri vardı. Her türlü çabamız Gazze'de yaşanan sıkıntıya az da olsa çare olabilmektir. Bu nedenle de; sadece yardım malzemesi taşıyorduk. Gemide her kategoriden insan vardı. Yetişkin, yaşlı, genç, çocuk, bebek, kadın, erkek, milletvekili, doktor, avukat, iş adamı, gazeteci, Sivil toplum temsilcisi, yabancı, Türk yüzlerce insani yardım gönüllüsü vardı. Saldırı sırasında uluslararası sulara Gazze kara sularına yaklaşık 75-80 mil uzaklıkta idik. Zaten gemi Türkiye'den ayrıldıktan sonra sadece Kıbrıs karasularını izinli olarak girmişti ve orada diğer gemileri beklemiştik. Bildiğim kadarıyla onun haricinde sürekli uluslararası sulara yol aldık. Saldırı olduğu anlarda ben geminin 2. katında bulunan 2. salonundaydım. Daha sonradan üst katlara çıkıp yaralılara yardımda bulunduğum oldu. Saldırı, planlı bir şekilde yapılmıştı. İlk müdahaleyi Zodyak botlarla ateş açmak sureti ile yaptılar. Geminin burun, arka ve orta kısımlarına tahminen 10 İsrail botu yaklaştı ve o mesafeden gemiye ve insanlara ateş açıldı. Bu ateşler sonucu yaralanan arkadaşlarımızın yaralarından anladığımız kadarıyla yoğun bir plastik mermi kullanılmıştı. Zodyak botlarla aşağıdan saldırarak dikkati dağıttıktan sonra geminin üstüne helikopterlerle ateş açılarak İsrail askerleri indirildi ve orada ikinci saldırı gerçekleştirildi. Bu esnada kullandıkları kurşunlar gerçek kurşunlardı. Bu yüzden çok sayıda arkadaşımız yaralanmış ve hayatını kaybedenler olmuştu. İsrail askerleri gemiye indirme yaptığı esnada kullandığı mermilerin gerçek mermi olması nedeni ile çok sayıda yaralanmalar ve ölümler gerçekleşmeye başlamıştı. Bu ölüm ve yaralanmalar neticesinde bir kısım arkadaşlarımız silahsız olduğumuzu ve ateş etmemelerini ifade etmek adına gömleklerini çıkarıp beyaz bayrak gibi sallamaya başlamışlardı. Buna rağmen hala ateş ediliyordu. Geminin içinde konvoy organizatörleri Türkçe, İngilizce ve Arapça olarak "Hayatını kaybeden arkadaşlarımız var bu yüzden yerlerimize oturalım." Diye anons yapıyordu. Bu anons çok defa tekrarlandı. Ve bu anonslar devam ederken gözümün önünde hala vurulanlar oluyordu. Saldırı anında genelde içeride olduğum için tüm ölümlere şahit olmadım. Ama öldürülenlerden Cevdet Kılıçlar'ın başından vurulduğunu gördüm. Birçok yaralanmaya canlı şahit oldum. Çoğu kaçarken arkadan İsrail askerlerinin ateşiyle vuruluyordu. Saldırı ortalama 1 -1,5 saat sürdü ve sabah 06:00 gibi sona erdi. Saldırıdan sonra askerler insani yardım gönüllüsü olan bizleri tutmaya başladılar. Gemide kelepçeli olarak tuttukları yere götürürken üzerimize silah doğrulttular. 15-20 kişilik İsrail askerlerinin olduğu bir bölümde kelepçelendik. O sırada darplar ve tartaklamalar oldu. Ölen arkadaşlarımız geminin içinde salona yatırılmıştı. Yaralılar da ordaydı. Bizleri ölen arkadaşlarımızın da

bulunduğu salona aldılar. Yetersizlikten dolayı yaralanan gönüllülerin hepsine saldırı anında müdahale yapılamadı. Serumlar bile yerlerde kırılıyordu. Saldırıdan sonra ise doktorlarımızdan veya İsraili askerlerden yaralılara müdahale eden kimseyi görmedim. Daha sonra bizleri kelepçeleyip güverteye çıkardılar. Bu esnada birkaç yaralıyı götürdüler. Bir kısmını ise bizimle beraber kelepçelenerek güverteye çıkardılar. Bacağınan yaralı arkadaşlarımız elleri arkadan kelepçelenerek diz üstü oturtulmuşlardı.. Ölenlerin nereye götürüldüklerini göremedim. Güvertede ıslak zemine diz üstü oturtulduk. 1-2 saat boyunca ayağa kalkmak, konuşmak, lavaboya gitmek kesinlikle yasaktı. Böyle bir talepte ve en ufak bir ısrarda bulunana şiddet uyguluyorlardı. Ben lavaboya gitmek istediğimi söylerken üzerimizde bulunan helikopter sebebiyle sesimi duyuramadığım askere seslenmek için ayağa kalktığımda bana darbe uygulayarak yere attılar. Tahminen 12 saat boyunca yol aldık. Nereye götürüldüğümüzü, neden götürüldüğümüzü söylemiyorlardı. Zorla alıkoyuyorlardı. Gemi gördüğüm kadarıyla 30'a yakın saldırı botu, 2 saldırı gemisi ve helikopterler eşliğinde İsrail'e götürüldü. Bu halde İsrail'e vardık. Bu sırada sürekli arkadan kelepçeliydim. Saldırıyı yapan askerlerin hepsi maskeliydi. Gemiyi el koyduktan sonra da maskelilerdi. Saldırıyı yapanlar yeşil, düz bir üniforma giyiyordu. Bu üniformalılar bizi esir aldı ve bir müddet başımızda durdu. Anladığım kadarıyla İbranice konuşuyorlardı ama İngilizce konuştukları zamanlar da vardı. Yeşil üniformalılardan sonra nöbet değişikliği gerçekleşti ve lacivert üniformalı askerler başımızda beklemeye başladı. Bu askerler de maskeliydi. Limana ulaştığımızda; 7-8 saat bekledikten sonra işlemler için kurulan çadırlara alındık ve toplamda 20 saat boyunca kelepçeli kaldıktan sonra kelepçelerimiz orada açıldı. Arama, pasaport kontrol, sorgulama, fotoğraf, parmak izi gibi birçok işlemden geçirildik. Bu esnada hakkımızda dosyalar hazırlanıyordu. Bu dosyalarla sürekli bir yerlere götürülüyor ve dosyalarımız kontrol ediliyordu. Her yerde İsrail polisi vardı. Bir masaya götürüldüğümde tercüman eşliğinde sorgu yapıldı. Adımı, memleketimi, neden gemide olduğumu, neden İsrail karasularına girdiğimizi, Gazze'ye girişin yasak olduğunu bilip bilmediğimi sordular. Ve bu sorular dalga geçercesine soruluyordu. Daha sonra başka bir masaya götürülerek sağlık kontrolü yapıldı. Soruları sorduktan sonra bana bir kâğıt verildi ve bu kâğıtta sordukları soruların İbranice kâğıda dökülmüş hali olduğu söylendi. İbranice yazıların altında Türkçe yazılarda vardı ve yukarıdaki yazının tercümesi olduğu söylendi. Bu kâğıdı okumaya fırsat verilmeden imzaladım. Sanıyorum 18 yaşından küçük olduğum için başka bir kâğıt imzalatılmadı. İşlemlerin yapıldığı sırada iki kolumdan tutan polis ve görevliler vardı. Ve bunlar, yanlarında kız arkadaşlarıyla beraber bana bakarak gülüşüyor ve dalgacı bir havayla yüzüme İbranice sözler söylüyorlardı. Tutuklu kaldığımız zaman içinde gerek bana ve gerek diğer birçok arkadaşımıza çok sayıda, hakaret ve darp yapıldığını gördüm. Ayrıca bana ve herkese çok uzun süre psikolojik olarak da baskı ve eziyet uyguladılar. Bu aşamalardan sonra polis minibüsüne bindirilerek hapishanelere götürüldük. Hapishanedeki hücrede ben annem ile kaldım. Hapiste kaldığımız süre boyunca sürekli rahatsız edildik. İsraili görevliler koğuşların dışında bizim duyabileceğimiz şekilde neredeyse 24 saat boyunca yüksek sesle konuştular. 1-2 saatliğine uykuya daldığımızda kapıya vuruyorlar ve uyandırıyorlardı. Devamlı memleketimizi ve ismimizi soruyorlardı. Bunu nerede ise 8-9 defa tekrarladılar. Hapiste tahminen 30-35 saat kaldıktan sonra tekrar çıkarılarak polis aracına bindirildik. Ben ve annem hala diğer arkadaşlarımızı görememiştik. Araçta uzun süre bekletildik ve bir süre sonra havaalanına götürüldük. Orada tekrar pasaport kontrol ve sınır dışı etme işlemleri yapıldı. Saldırıdan sonra bütün eşyalarım gemide kalmıştı ve üzerimde sadece kimliğim bulunuyordu. Havaalanında kapılardan geçerken de kimliğime de el konuldu. Tüm kimlik, ve sair kendimi tanıttıcı belgeme İsraili yetkililer tarafından el konulmuştur. Daha sonra uçaklara bindirildik. Yine uzun süre bekledikten sonra Türkiye'ye doğru yola çıktık. Saldırıdan sonra biz güverteye çıkarıldığımızda askerler aşağıda sözde arama yapmışlardı. Tekrar aşağı indirildiğimizde bütün bavullar boşaltılıp, içindeki eşyaların yerlere saçılmış halde

bulmuştuk.. Zaten gemide sadece kıyafetleri gördük. Elektronik eşyalarımız başka bir yere götürülmüştü. Bu elektronik eşyalardan bazıları ise İstanbul'a kırılmış olarak gönderildi. Benim ve annemin telefonları ise hala İsrail'de. Bunların dışında kıyafetlerimiz, cüzdanlarımız, kimliğim ve ufak tefek şahsi eşyalarımın hepsi İsrail askerleri tarafından gasp edildi. Bizim dışımızda da neredeyse herkesin paralarına, kredi kartlarına, kimlik ve pasaportlarına el konuldu. Ben İsraili yetkililerden bana yapılanlardan dolayı davacı ve şikayetçiyim. Dedi.

Hazır olan vekilden soruldu.: İfadeye aynen katılıyoruz. sorumluların cezalandırılmasını talep ederiz. D edi.Beyanı okundu. Hep birlikte imza altın alındı.
15/07/2010